

Domněnky a pravda

Kdosi řekl, že v dnešním světě je tolik domněnek, že věřit v pravdu vyžaduje velkou odvahu. Filosofie došla tak „daleko“, že prý je pravda nepoznání. Už tím se ale otevírá široký prostor pro polopravdy. Všichni tomu věří, všichni to dokazují a říkají: „Tak proč se o ni starat...“ Naše odpověď: Starej se, protože pravda přišla k tobě!

Ježíš u soudu před Pilátem se „zodpovídá“ (když je už Pilát nedůtklivý, že sním Ježíš nemluví): „Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Na to mu Pilát odpověděl: „Co je pravda?“ A kvůli pokřiku davu venku (v domněnkách...) ho nakonec odsoudil k nejhorší smrti. Proč se divil, že s ním nemluví? Vždyť to stejně nebylo k ničemu! Tak to chodí u těch, kteří se pravdy bojí zastat nebo jednat podle mínění lidí!

Proč se pravda tak nesnadno prosazuje, proč nevystupuje trochu sebevědomě? Pravda se nespojuje s pýchou, je silná sama v sobě. Zavražděný Polský kněz, Popieluszko, „Kaplan Solidarnosci“, nedávno v Římě blahoslavený, nebojácně prohlašoval, že „režim, který používá násilí, neukazuje tím svou sílu, ale slabost“. Pravda má své čisté kouzlo, ale je samozřejmě nesnesitelná, když se někdo cítí ohrožen.

Někteří raději věří tomu, co se domnívají. „Přání otcem myšlenky.“ Může v tom být snaha vyniknout a takoví později své domněnky pokládají za pravdu. Jiní hned uvěří tomu, co říkají mocní a jak se mění ti nahoře, mění se s nimi.

Jsme omylní, ale našťastí se mnoho našich omylů vůbec neuskuteční. Lež je neudržitelná. Ale i ta, která se zdá, že nějakou dobu „žije“ a které se prostě věří, nám mnoho uškodí. Není-li k dispozici pravda, copak nám pomůže domněnka? A čím větší je přesila různých domněnek, tím menšího místa se dostává skutečné jediné pravdě.

Abychom nebyli snílky, nesmíme zapomenout, že také teorie je jen neprokázaná domněnka. Opinie se využívají pro šíření dalších a dalších domněnek, vytvářejí veřejné mínění, připravují cesty těžším kalibrům... Každý si mohl někdy vyzkoušet, jak pomluvy zničily nejkrásnější záměry i nejšlechtetnější lidi. *Opinií využívala „minulá doba“ a naučili jsme se jim naslouchat. Dnes jsou v kurzu hlavně ty fantastické. Dříve měla STB za úkol vytvářet tzv. diverzní akce, podvrhy a podvody, za které se potom vyměřovaly příkladné tresty. V ovzduší strachu se doslova vyráběli viníci. Přesto jsou dodnes (např. v Itálii) skupiny, které nemají nic jiného na práci, než vymýšlení nesmyslných kampaní proti křesťanským politikům. Nemusíme snad zacházet až do Itálie.*

Někteří lidé se žel rádi „potěšují zajímavým čtením“, např. typu „blesk“, a svým drobným penízem je často podporují. Je dobré, že se setkáváme i s takovými, kteří pravdu skutečně hledají a jsou ochotní se o ni s ostatními dělit. Protože „pomluvy mají tuhou život“, je třeba se naučit naslouchat pravdě!

Šíření polopravd vrcholí v demagogii, což přeloženo z řečtiny znamená „svádění lidí“

na špatnou cestu. Domněnky - opinia (jaká podoba s opiem!), zvláště ty dnešní, jsou jakýmsi placebem (zlaté znamená: líbí se, je přijatelné, v přeneseném smyslu: téměř nic nestojí). Uklidňují, jsou to levné preparáty místo léků.

Ne tak náboženství! Např. v knize Sirachovcově čteme: „Chvilí si polež, lenochu, a brzo zjistíš, že jsi žebrákem.“ Skutečné náboženství, nejen to „domnělé“, učí poctivosti při hledání pravdy a to nebývá „zadara“. Nechceme-li být povrchní, je to namáhavé, pracné na sobě. Poctivé náboženství nepodléhá modním výstřelkům (tím méně výstřelkům v oblékání!), nepodléhá morálním liberálním experimentům, ale vštěpuje úctu k hodnotám trvalým, nevšedním, úctu k nadčasovosti pravdy. Jak říká kniha Sirachovcova: „Moudrost září a nevaďne, snadno ji vidí ti, kdo ji milují, dává se nalézt těmi, kdo po ní touží, sama je předchází, čeká u prahu jejich domu. Je první, kdo se s nimi chce setkat.“ Věcnou pravdou nemůže být nikdo jiný než Bůh. Bůh je nemanipulovatelný, stejně jako pravda. O něm čteme v Písmu svatém: „Ten, který je, který byl a který přijde.“ Jak řekl Sv. Ambrož: „Když vše ve světě se mění, Ty sám jsi bez proměny.“ Chvalozpěv Bože, chválime Tebe. **Pojďte ke mně vy, kdo stále ještě bloudíte v této pustině a říkáte, „Hledal jsem svého Spasitele, ale nenalezl jsem Ho.“** Nacházejte Mě, Moji milovaní, v čistotě srdce, když Mě budete nesobecky milovat. Najděte Mne ve svatosti, v oddanosti, kterou od vás žádám, v zachovávaní Mých přikázání, když budete zlo odplácet láskou, najděte Mne v prostotě srdce.

Už nehřešte, přestaňte páchat zlo, učte se konat dobro; hledejte spravedlnost, pomáhejte utlačovaným. A zajásá tato vyprahlá pustina; a* se vaše vlažnost promění v planoucí horlivost. Opusťte svou apatii a nahraďte ji nadšením, dělejte všechny tyto věci, abyste mohli říci: „Hledal jsem svého Spasitele a našel jsem Ho. Byl blízko mne po celou tu dobu, ale já jsem Ho ve své zatemnělosti neviděl. Bud' Bohu chvála! Požehnan buď náš Pán! Jak jsem mohl být tak slepý?“ Pak vám připomenou, abyste zachovávali a střežili Mé Zásady, abyste žili.*

Ze všeho nejdříve nás apoštol poučil, že nám nemají ležet na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pominou, ale neviditelné budou trvat věčně. I jinde máme napsáno, že co je u Boha neviditelné – jeho věčná moc a jeho božské bytí – to je možné už od začátku světa poznat světlem rozumu z toho, co stvořil. Proto nám Pán říká: Nevěřte-li mně, věřte alespoň mým skutkům. Věř tedy, Bůh je přítomen. Nebo bys věřil, že působí, a v jeho přítomnost bys nevěřil? Odkud by se vzalo jeho působení, kdyby nepředcházela jeho přítomnost?

Uvaž, jak staré je toto tajemství, bylo naznačeno už při samém vzniku světa, když Bůh učinil nebe a zemi. Duch Boží se vznášel nad vodami. Že by ten, který se vznášel, nebyl činný? Věř, že při utváření světa působil. Prorok ti přece říká: Slovem Páně je stvořeno nebe, zástup nebes dechem jeho úst.

A vezmi si jiné svědectví. Všechno stvoření bylo zkaženo svými nepravostmi. Nežůstane můj dech v lidech, protože jsou tělesní, říká

Písmo. Tím Bůh ukazuje, že tělesnou nečistotou a pádem do těžkého hříchu se ztrácí milost Ducha. Toho Ducha, který v podobě holubice sestoupil na Ježíše při křtu. Duch Svatý i tobě vdechuje při křtu pokoj do duše a mír do srdce.

U proroka Izaiáše čteme: Vyleji vodu na žíznivou půdu, potoky na vyprahlou zemi. A všechno poroste jako vrboví podle tekoucích vod. * Vyleji svého Ducha na všechno stvoření a stane se pramenem vody tryskající do života věčného. Jako když na jaře v zahradě po tak těžké zimě opět vše vzrostlo a vykvetlo, tak může i Tvá duše před Bohem vykvést!

Denně se zde za Vás všechny modlím, modlete se se mnou: *Bože, který ukazuješ bloudícím světo pravdy, aby se mohli vrátit na správnou cestu; dej těm, kdo přijali křesťanství, a* se vyhýbají všemu, co odporuje křesťanskému způsobu života, a a* usilují o to, co se s ním shoduje. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.*

OSN napadá Polsko kvůli pro-life zákonům

Anand Grover, zvláštní zpravodaj OSN ohledně práv na zdravotní péči, předložil Radě pro lidská práva report, který představuje radikální a komplexní útok na pro-life postoje Polska ohledně přístupu k potratům, námitky svědomí, antikoncepce a sexuální výchovy. Polsko ale neustoupilo. Jeho představitel Branislav Lysák řekl, že zákony země přinášejí prospěch ženám i dětem. Dětská úmrtnost v Polsku klesla za poslední dvě desetiletí o 71 % a úmrtnost matek o 81 procent. Lysák též odmítl, že by existovalo něco jako všeobecné právo na potrat, a řekl, že tato otázka je podle četných mezinárodních dohod ve výlučné kompetenci nezávislých států.

lifesitenews.com

P. Josef Prchal

EVANGELICKÁ CÍRKEV METHODISTICKÁ

Vás srdečně zve na Páteční Biblické hodiny od 17:45 hodin v Nádražní ulici č. 79, Horšovský Týn.

Všichni jste srdečně vítáni.

Bližší INFORMACE: www.ecmhyn.estranky.cz
Kontakt: e-mailová adresa a mobil na Kazatel Jiřího Kantora: kantor.ji@seznam.cz, 737 883085
Magazín Evangelické církve metodistické začal vycházet i v internetové podobě:

www.slovoazivot.cz

Ó porozumění, to nejvznešenější, co má člověk ve vínku. Nejpevnější pouto mezi lidmi Nejsilnější článku všech řetězů přátelství. Jediná trvalá opora přibuzenských citů. Pochodni planoucí tam, kde génus rozžihá svou lampu. Desetkrát ušlechtilý základ než ušlechtlejší lásky. Jediné neznitelné vlákno manželských svazků. Nad lásku hlubší, nad nenávisť silnější, jsi největší v celém vesmíru – zákone všech zákonů. Budiž člověku dán jen tento největší božský dar – propůjčen tento jediný spojující článek, a vše ostatní je už v něm obsaženo nebo bezcenné.

Ernest Thompson

Kazatel Jiří Kantor